

F. t. l. vedr. visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union m.v.

inden forelæggelse for retten konstaterer, at en anmodning om fuldbyrdelse bør afslås.

Når anklagemyndigheden modtager en anmodning om fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, skal anklagemyndigheden således undersøge, om betingelserne for fuldbyrdelse umiddelbart synes at være opfyldt. I så fald indbringes anmodningen for retten, hvis tilvejebringelse af bevismaterialet vil indebære et tvangsindgreb (ransagning, beslaglæggelse eller edition). Hvis anklagemyndigheden finder, at en eller flere betingelser ikke er opfyldt, og dette ikke findes på formålstjenlig vis at kunne afhjælpes ved udsættelse og høring af udstedelsesstaten, skal sagen ikke indbringes for retten. I disse tilfælde sendes anmodningen med indstilling om afslag i stedet til Justitsministeriet, der herefter træffer den endelige afgørelse. Hvis Justitsministeriet ikke finder, at fuldbyrdelse skal afslås, returneres sagen til anklagemyndigheden med henblik på indbringelse for retten.

Forslaget til rammeafgørelse indeholder nærmere bestemmelser om tidsfrister for fuldbyrdelsen af bevissikringskendelser i artikel 15. Enhver beslutning om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af en kendelse træffes så hurtigt som muligt og senest 30 dage efter, at den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har modtaget den europæiske bevissikringskendelse, jf. artikel 15, stk. 2. Selve fuldbyrdelsen skal endvidere søges tilendebragt senest 60 dage efter kendelsen er modtaget, jf. artikel 15, stk. 3. Hvis fristerne ikke kan overholdes, skal fuldbyrdelsesmyndigheden underrette udstedelsesstaten.

Fristen for at træffe en afgørelse foreslås indsat i § 49, stk. 2 og 4, der vedrører anklagemyndighedens og Justitsministeriets kompetence til at træffe afgørelser.

For så vidt angår sagsbehandlingen ved retten indeholder loven regler om frister for fuldbyrdelse af EU-beslaglæggelseskendelser i § 50. Med lovforslaget foreslås det, at rammeafgørelsens frister for henholdsvis afslag og fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse indføres i § 50, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 20.

Justitsministeriet forudsætter herudover, at anklagemyndigheden fremmer sagen med kortest mulig sagsbehandlingstid, hvis det fremgår af kendelsen, at fuldbyrdelse bør foretages så hurtigt som muligt. Anklagemyndigheden bør i den forbindelse være opmærksom på, at der også for fuldbyrdelse af europæiske bevissikringskendelser kan foretages bevissikringsskridt uden forudgående retskendelse, hvor øjemedet med bevissikringen ellers ville forspildes, jf. bemærkningerne straks nedenfor og lovforslagets § 1,

nr. 23, samt bemærkningerne dertil. Det tilvejebragte bevismateriale vil dog i så fald ikke kunne stilles til rådighed for den medlemsstat, som har anmodet om bevismaterialet, inden retten har truffet afgørelse om fuldbyrdelse af bevissikringskendelsen.

Forslaget til rammeafgørelse indeholder ikke nærmere regler for fremgangsmåden ved selve fuldbyrdelsen, og fremgangsmåden skal derfor som udgangspunkt fastlægges i national ret, jf. artikel 11, stk. 2. Det fremgår dog af artikel 11, stk. 3, at fuldbyrdelsesmyndigheden til brug for fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse skal have adgang til alle de foranstaltninger, der ville være adgang til i en tilsvarende national sag i fuldbyrdelsesstaten. Herudover skal fuldbyrdelsesmyndigheden som minimum have adgang til at kunne foretage ransagning eller beslaglæggelse (som defineret i artikel 2, litra e), når kendelsen vedrører lovovertrædelser på positiv-listen i artikel 14, stk. 2.

Justitsministeriet finder, at fuldbyrdelsen af bevissikringskendelser bør ske i overensstemmelse med de danske procesregler for de enkelte tvangsindgreb, idet de danske procesregler i vidt omfang er udtryk for en balanceret afvejning af hensynet til efterforskningen på den ene side, og hensynet til den involverede person på den anden.

Det foreslås på den baggrund i lovforslagets § 1, nr. 21, at retsplejelovens almindelige regler om fremgangsmåden ved foretagelse af et givent efterforskningsskridt skal finde anvendelse, i det omfang fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse indebærer gennemførelse af et sådan skridt.

Retsplejelovens kapitel om ransagning indeholder detaljerede regler (§§ 798-799) for fremgangsmåden ved ransagning, herunder bl.a. om adgangen for ejeren af det ransagede til at være til stede og adgangen til at lade vidner overvære ransagningen. Det følger samtidig eksempelvis af § 798, stk. 1, at ransagning skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, herunder så vidt muligt uden at forårsage ødelæggelse eller beskadigelse.

Retsplejelovens indeholder på tilsvarende vis en række regler om fremgangsmåden ved gennemførelse af beslaglæggelse eller edition. Politiet iværksætter bl.a. beslaglæggelsen, og sørger for at en editionskendelse opfyldes jf. retsplejelovens § 807, stk. 1 og 2. Politiet skal forevise retskendelsen. For beslaglæggelser, »hvor øjemedet ellers ville forspildes«, vejleder politiet den pågældende om adgangen til at få spørgsmålet indbragt for retten, jf. retsplejelovens § 807, stk. 1, 3. pkt.